

Прощавай . . . Но чортъ да го земе :
Слѣдъ менъ ромжни, сърби идатъ,
Ще те добиятъ щомъ те видатъ —
Душмани ваши сж голѣми

Ти самъ си, а пѣкъ тѣ мнозина :
Земи ми пушката, брани се !
И туй кат' рѣче, пакъ качи се
Руснакъ на коня и замина !*)

26 окт. 1916 год.

Ив. Вазовъ..

Пиринъ-планина

Планино, Пиринъ-планино,
Много си, Пиринъ хубава !
По твоитѣ трѣви зелени
Пасатъ ми вакли овчици,
Въ твоитѣ гори голѣми
Юнаци подслонъ намиратъ.
Лѣтъ си, Пиринъ хубава,
Но зимѣ — люта и страшна.
Ако ми пжтникъ замръкне
Зимѣ въ тебъ, Пиринъ-планино,
Мжчно ще да те прѣмине ;
Прѣспитѣ ще го погълнатъ,
Фъртуни ще го засипятъ,
Или звѣрове разкжсатъ.

*) Истинска случка, разказана на автора отъ самия
войникъ.